

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

Ca. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Galat. 5.

Sabbato
hebdom. 2.

principium, & fundamentum est: nec sine illa iustificari quisquam potest. Aut certe fide iustificamur (loquendo de perfectione eius) non qualibet, sed (ut Paulus docuit) fide per charitatem operante. Ita utraque Caluini solutio contra tam perspicua Christi verba, quibus poenitentiam fidei ut medium fini anteponit, varia impietate & absurditate plena est. De poenitentiae doctrina à Caluino deprauata vide multo plura in Promptuarij nostri Catholici parte Quadragesimali.

IN MARCI CAP. III.

16. Et imposuit Simoni nomen Petrus.

CONSERVANT hoc loco Catholici (quod & nos olim fecimus) Christum noui nominis impositionem, quod antea Simoni promiserat, quam primò eum intueretur dicēs: *Tu vocaberis Cephas*, eo demum tempore dedisse, quo duodecim designauit Apostolos, ut eodem videlicet momento de capite futuro prospiceret, quo de futuris pastoribus prospexit: quia foris tunc coepit quasi in utero Christi parturiri noua Christi Ecclesia. Obseruant quoque hoc nouum nomen illi singulariter, & soli à Christo impositum, aliquā in eo nouam & singularem præ cæteris prærogatiuam notare: sicut in mutatis à Deo nominibus Abraham, Sarai & Israël, factum fuisse Scriptura demonstrat, & diligenter explicat Chrysostomus. Indignè fert hoc totum Caluinus, & ait. *Ridiculi sunt Papista, qui ex hoc nouo nomine colligunt fundatam in eo esse Ecclesiam, ut fusiū explicabitur cap. 16. Matthæi.* Atqui eodem loco iam ostendimus non minus ridiculè quàm impiè manifesta veritati in Scripturis reuelatæ Caluinum reluctari: vanumque ac ridiculum esse quod illic repetens hinc affirmat, *Christum pro mensura gratiæ qua Simonem instruere volebat, peculiare illi nomen imposuisse.* Sanè pro mensura gratiæ qua Christus suos instraxit, cui respondet mensura operis ac mercedis, Paulo potius, qui plus omnibus laborauit, siue Ecclesiasticam prædicationem, siue certamina & persecutiones eius respicias, qui electionis fuit ut portaret nomen Christi in Gentibus, cui Christus ostendit quàm multa pro nomine eius pati debuit, qui denique non ab homine neque per hominem, sed ab ipso Christo de celo vocatus Euangelium suum accepit, peculiare hoc nomen potius quàm Simoni Petro imponi debuit. Sanè pro maiori mensura gratiæ qua instructus erat Paulus, distinguit B.

Petri nom
in nomen
Præmatus
indiciū.

1. Cor. 15.

2. Cor. 11.

Act. 9.

Galat. 2.

Ambro

Ambrosius *Paulum clauem scientia, Petrum clauem potentia* *Serm. 66.*
accepisse. Quod ad viuos autem spiritualis templi lapides at-
 tinet, quo in sensu Petrum à lapide nomē sumpsisse Calvinus
 vult, propter fidei videlicet seruorem, constantiam, ac vir-
 tatem, tametsi id in Petro verum esset, quod & nomen eius
 Simon, qui pinguedinē notat, satis importat; non tamen hoc
 vel ad nomen Petri propriè pertinet, vel alium sensum prima-
 tus eius excludit, sed vehementer corroborat: quādo qui aliis
 præficiendus erat, sicuti *plus alijs diligere Christum, ita fidei* *Ioan. 21.*
 omniumque virtutum vigore aliis præcellere debuit. Fuit
 igitur viuus lapis quoad pietatem, vt esset lapis fortissimus
 quoad Ecclesie præfecturam.

IN MARCI CAP. VI.

5. *Et non poterat ibi virtutem vllam facere, nisi pau-
 cos infirmos impositis manibus curauit, & mira-
 batur propter incredulitatem illorum.*

Hæc apud D. Marcum verba Caluino veterum
 nonnihil excusserunt; & vt impiam ac nefariam
 sententiam suam de excæcatione reproborum
 actiua in Deo propemodum reuocaret, saltem vt
 veritati orthodoxæ consona diceret, vnde illa eius sententia
 necessariò refellitur, coëgerunt. Cùm enim in sua harmonia
 ad Marth. cap. 13. illa verba tractans, *Vobis datum est nosse my-
 steria, illis datum non est;* & rursus ad illa verba, *Et adimple-
 tur in illis propheta Esaiæ dicens: Auditum audietis, & non in-
 telligetis,* &c. scripsisset, *Christum ideo data opera obscurius* *Actiuam*
 locutum fuisse, vt *enigmaticus* esset sermo, imò etiam sine am- *in Deo ex-*
 bagibus & figuris mentem suam explicantem hebetare audito- *cacationē*
 rum suorum sensus, & stupore percutere, vt in plena luce cacu- *Caluinus*
 tiant; rursus, *Deum non solùm verbum suum reprobis subdu-* *ponit.*
cere, sed etiam obstructos tenere eorū oculos & aures ne audiāt
& videant, quæ omnia actiuam in Deo hominum excæca-
 tionem ponunt, & propriā excæcationis causam in Deo con-
 stituunt (quod iterum repetit Ioan. 12. & ad Rom. 11. vt illis
 in locis ostendemus) ad hæc tamē D. Marci verba quasi non-
 nihil euigilans, veram & orthodoxam doctrinam, quæ prio-
 rem illam iugulat, profiteri compellitur. Sic enim scribit:
*Magis emphaticè Marcus loquitur, quòd nō potuerit vllam vir-
 tutem edere: Christo videlicet ciuium suorum impietate præclu-
 sam*